

IDEËËN - inzending en beloning

In principe mag ieder personeelslid van Van der Heem N.V. ideeën inzenden, waarbij wij nog zover gaan, dat echte-notie of echtgenoot ook als personeelslid worden beschouwd.

Bij de beloning van een toegepast idee wordt echter rekening gehouden met taak en functie. Wordt door een hoge functionaris een idee ingezonden dan is de kans op beloning zeer klein, terwijl de kans voor een beloning van een goed idee door iemand in de laagste loonklasse zeer groot is.

Voor de beloning van een idee gelden de volgende maatstaven:

1. Het idee moet toegepast kunnen worden binnen de Van der Heem bedrijven.
2. Het idee moet nieuw zijn, althans niet overal reeds worden gebruikt. Wordt een bepaalde werkwijze op de ene afdeling toegepast en zou de invoering hiervan op een andere afdeling een besparing betekenen, dan geldt dit als een nieuw idee.
3. Het idee moet een besparing opleveren door minder werk, minder materiaal, minder ultielval, enz.
4. Het idee mag ook op de veiligheid betrekking hebben, want „veilig werken is voordelig werken“.
5. Het idee moet de producten aantrekkelijker maken, b.v. kwaliteitsverbetering.
6. Het idee moet verspilling van gas, licht of lucht voorkomen; denk maar aan „als ik de perslucht hoor fluiten, daar gaan onze duiten“.
7. Het idee moet het transport vereenvoudigen.

Ondernemingsraad

Onder leiding van ir P. G. Zaaijer kwam donderdag 21 december 1960 de Utrechtse Ondernemingsraad bijeen.

Directiegedeltingen.

De voorzitter sprak alsnog een nieuwjaarswens uit en gaf daarna een overzicht van zaken van het bedrijf in 1959 en noemde de perspectieven voor 1960, uiteraard speciaal met betrekking tot de fabriek Utrecht. Over het afgelopen jaar kon de heer Zaaijer gunstige berichten laten horen en ook wat de vooruitzichten voor het nieuwe jaar betreft. In 1959 is de personeelsbezetting in Utrecht met ruim 20% gestegen, wat heel gunstig is, maar ons ook voor enkele moeilijke opgaven heeft gesteld.

Rijwielstalling.

Dit bleek onder andere toen de rijwielstalling weer eens ter sprake kwam. Dit is al lang een ruimtekwisste geweest, maar door de personeelstoename is dit probleem nog groter geworden. Dit betreft zowel de Absterfderijk als de Keulsekade.

Na het opperen van enige oplossingsmogelijkheden en bezwaren ertegen eindigde de discussie in een verzoek van de voorzitter aan de heer Carouwer deze zaak in haar geheel in studie te nemen en binnen afzienbare tijd daarover een rapport te geven en een voorstel te doen.

Uw idee behoort niet aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Ook is er geen formulier nodig om uw idee in te zenden, maar het wordt wel op prijs gesteld als u uw blad papier maar aan een kant beschrijft. En zendt u meer ideeën tegelijk in, zet dan ieder idee op een apart vel papier; dat vergemakkelijkt de afhandeling. U behoeft geen tekeningen of schetsen te maken; een briefje met een globale aanduiding is voldoende. De ideeëncommissie komt dan wel bij u kijken wat u precies bedoelt.

Komt u niet in de buurt van een ideeënbus, stopt u dan uw idee in een envelop van de interne boodschappen dienst en adresseer deze aan de ideeënbus. Ook dan komt uw idee op de juiste plaats.

Laat u niet weerhouden een idee in te zenden door de opmerking van sommige personen, die zeggen dat u er toch voor wordt betaald. U wordt inderdaad voor het met u overeengekomen werk betaald, maar dit overeengekomen werk is gewoonlijk niet het bedenken van een besparende maatregel. Als u deze voorstellen niet inzendt, zal niemand beweren dat u nalatig bent. Het is zelfs *fout* een goed idee niet in te zenden. U doet niet alleen u zelf en het bedrijf te kort, maar u vertraagt ook de normale ontwikkeling, waardoor de kopers en gebruikers voor hun producten te veel moeten betalen. Aangezien de levensstandaard van ons allen kan stijgen door meer en goedkope producten te maken, is ieder die hiernaan niet meewerkt een rem voor een betere maatschappij.

M. J. Eijssackers.

Utrecht bijeen

Montage Bloemstraat.

De voorzitter deed mededeling van de aanstaande inrichting van een perceel in de Bloemstraat voor montage- en andere werkzaamheden ten behoeve van de fabriek Maarweg. Den Haag. De fabriek Utrecht zal bij huisvesting enz. assistentie verlenen, al staat deze werkplaats verder onder de bedrijfsleiding van de fabriek Maarweg.

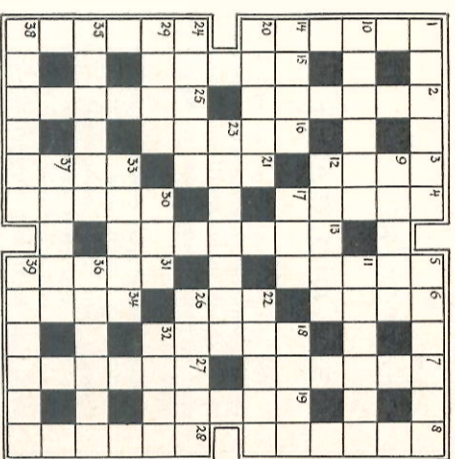
Overplaatsing oudere werkmensen naar lagere functies.

Ter sprake kwam de moeilijke kwestie hoe te handelen in het geval dat een personeelslid, die door ouderdom e.d. niet meer in zijn functie meekant, dan waarschijnlijk naar een lager geëvalueerde functie zal worden verplaatst, maar dan ook in inkomsten zal achteruitgaan.

Hier was een botsing van gevoel en logica. Eigenlijk is dit meer een vraagstuk voor de Centrale Ondernemingsraad, omdat deze kwestie zich niet tot Utrecht beperkt. Dr. Scheurer zegde toe deze zaak in haar algemeenheid te zullen bestuderen en ook hierover bij andere bedrijven te informeren.

CAO beanbten.

Nog even dook een COR-aangelegenheid naar boven bij de vraag over de kansen op een CAO voor beanbten. De voorzitter kon daarom hierop niet te

PUZZEL Nr 25

Horizontaal: 1. prikkel; 5. onrustig; 9. bergketen tussen Europa en Azië; 10. de oudste van twee; 11. hoestel voor zwittering van visioisten; 12. tot pap gewreven aardappelen en deerslijk; 14. voorreiffelijkheid; 17. onder de grond levende insecten; 18. bedwelmende drank bij de Germanen; 20. veranalen; 22. noordkors; 23. plezier; 24. flinke vent; 25. aansonds; 29. gesteld; 30. kwaab; 32. buitenste omtrek; 33. gestel, waardoor men deelt; 35. tot onthuiding overvlegruis; dat in 1934 in Albany landde; 38. onbelangrijk; 39. gratie.

Verticaal: 1. instagaren van een weesfel; 2. schuit met plate bodem; 3. deel van een vuurwapen; 4. stof voor inspanning tegen besmettelijke ziekten; 5. geak; 6. vettes vleesstof; 7. afbeelding van een klank; 8. riem om het middel; 13. gloriens; 15. zindvucht; 16. bestaan; 18. zware hamer; 19. schermwapen; 21. treethagen; 22. tern in het schakspel; 24. heel neder; 25. drede, grove lak; 27. soort wijn; 28. uitgeve; 30. buitzaam; 31. wat op een boterham wordt gelegd; 33. wjste; 34. dwaze.

U gelieve uw oplossing vóór woensdag 10 februari 1960 in te zenden aan mej. Hartshuiter, redactie VDH-tje, onder vermelding van puzzel no. 25 op de envelop. De volgende prijzen worden beschikbaar gesteld: 1e prijs f 15,—, 2e prijs f 10,—, 3e prijs f 7,50, 4e, 5e en 6e prijs f 5,—.

zeer ingaan en bepaalde zich ertoe mede te delen dat binnen afzienbare tijd een regeling arbeidsvoorwaarden voor beamhben met daarbij passende loonschalen zal worden bekendgemaakt; de loonschalen wachten op de eerstkomende wijzigingen ten gevolge van regeringsmaatregelen in verband met de compensatie huurverhogingen. Dat zal circa april zijn.

Rondvraag.

Ten gevolge van de groei van het personeelsaantal kwam ook nog ter sprake de te kleine gartende en een of andere geheimzinnige kelder onder het staalmagazijn, welke ruimte kennelijk in haar geboorte werd gesmeerd, zoals oud-Lekomensen de Ondernemingsraad konden inlichten.

De moeilijkheden van de hetturruk op het hobbelijke bestratingsterrein zullen nog even duren, zolang de verbouwingen een redelijke bestrating omgelelijk maken. Maar daarna zal voor de hefturruk haar levensweg geeffend worden.

Nog even kwam de verhoging van de produktiviteit bij verkorte werkwEEK ter sprake.

Redacteur: C. SCHREVEL
Nr 631
30 Januari 1960

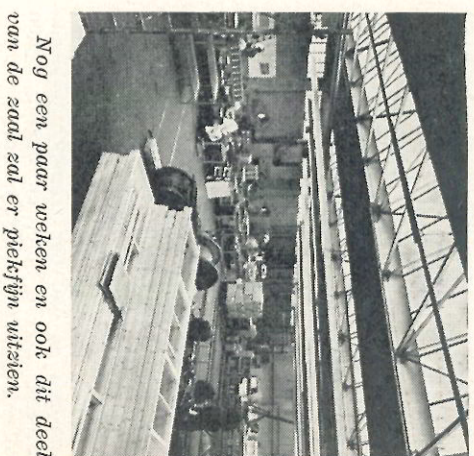
RADIOMONTAGE IN NIEUW KLEED

Al een paar weken was het anders dan anders op de Radiomontage. Er hingen zellen, er werd geverfd, getimmerd, elektriciens liepen heen en weer en het gewone werk kon ook nog doorgang vinden. Waarom dit alles? Niemand beter dan de heer Hey, chef van deze afdeling, kon antwoord op deze vraag geven.

Sinds de bouw van onze fabriek in 1939 was de Radiomontage bijna de enige afdeling die nooit was verhuisd, nooit anders was opgesteld en die nu nodig aan een opknappertoe was. De gelegenheid om de zaal een wat moderner aanzien te geven werd meteen aangegrepen om een andere indeling te maken, die het produktieproces ten goede komt.

Dat modernere aanzien werd allereerst vertregen door in frisse kleuren wanden, plafonds en werktafels te schilderen. Nog een belangrijke stap was de verandering van de verlichting. Was men eerst van mening dat het licht zo dicht mogelijk op het werk moest schijnen, nu heeft men de verlichting hoger aangebracht, wat een veel ruimere indruk geeft. Een derde verbetering is de verwarming. Allereerst is er een tochtsluis aangebracht, zoals dat ook bij de TV-Montage het geval is. Dan werd er nogal eens geklaagd dat het net was alsof de koude lucht van het dak naar beneden sloeg. Hierin heeft men verbetering gebracht door aan de plafonds verwarmingspiralen aan te brengen.

In het midden van de zaal zullen deelschotten worden aangebracht, die de afdeling scheiden in montage en elektrische afdeling, inkuiperij en inpakkerij. Dit is gedaan omdat de elektrische

Nog een paar weken en ook dit deel van de zaal zal er plekjejn uitzien.

groep soms noodzakelijk lawaai veroorzaakt, waarvan de monteurs hinder hebben bij hun werk, waarvoor de nodige concentratie vereist is.

Net als op de TV-Montage zal ook hier een balkon worden gebouwd, waar de chef, de tijdschrijver en de technische groep hun kamers krijgen.

Dat deze verbouwing tijdens het werk tot stand is gebracht is in grote mate te danken aan de medewerking van het personeel van de Radiomontage. Een paar weken hebben zij zowat op elkars schoot gezeten, wat minder verwarming gehad en de niet aangename geuren van een teermachine moeten opsluiven, die gebruikt werd bij het leggen van een tegelvloer in de printafdeling.

Begint maart hoop men met de hele afdeling klaar te zijn en dan zitten ze er weer netjes bij. Als men in zijn woning iets veranderd, de meubels een andere plaats geeft, dan kan men er weer met zoveel plezier verblijven. Het is zeker dat ook de mensen van de Radiomontage dit zo zullen ervaren en dat er nog efficiënter gewerkt zal worden.

KOM ERIN

Vrijdagmiddag 5 februari alsmede de vrijdagmiddag van 4 en 11 maart aanstaande komen groepen UL0-leerlingen op bezoek bij ons bedrijf aan de Maarweg.

Deze jonge mensen, die over enkele maanden met hun eindhdiploma in de zak voor de vraag komen te staan: „Wat nu?“, zullen hier een en ander te zien en te horen krijgen over de voor hen bestaande toekomstmogelijkheden in een groot bedrijf en wel van het onze in het bijzonder.

Zo ziet de Radiomontage er nu uit, ruim en praktisch ingedeeld.

Emigrant vertelt

(slot)

Te midden van de miljoenen inwoners van L. A. county heb ik vele langgenoten ontmoet. Ik zeg vele, het zijn er ook heel wat. Nederlanders gedreven door een onweerstaanbare drang naar een betere toekomst, zoekend naar iets wat hun kan helpen om het leven zo aangenaam mogelijk te maken. Wat is dat iets? Een goede baan? Een mooi huis? Een ruim inkomen? Een zacht klimaat? Een toekomst voor de kinderen? Ja, dit zijn ongetwijfeld belangrijke factoren maar toch niet de drijfveren.

De grootste factor is dat Nederland hen te eng werd, dat het steeds moeilijker wordt om een plaats te veroveren in de maatschappij. Zo lieten ze hun vrouwelijke omgeving in de sleek en trokken met niet meer dan twee à driehonderd dollar naar de „nieuwe wereld“, de onzekerheid en het risico te ontmoet. Het zijn bijna allemaal jonge mensen of jonge echtparen met één of twee kinderen, alles rijkend met een ongeloflijk groot vertrouwen op het welvaren van hun onderneming. Ze kwamen in kleine groepjes in Los Angeles, werden ondergebracht in goedkope hotels of bij Amerikaanse families, die hun gesponsord hadden, d.w.z. die voor hun borg wilden staan en op weg hielden. Het zij vermeld dat een sponsor je niet langer dan een paar weken huisvest en dat je betalen moet voor je voedsel. Intussen is er al een probleem gerezen en wel het transportprobleem. Plietsen zijn er niet en bussen rijden alleen op bepaalde trajecten.

Het kleine Nederland heeft wat betreft busdiensten en treinverbindingen een juweeltje van een organisatie. Nog iets dat direct opvalt is de hygiëne, de zindelijkheid en tafelmanieren. Voor Hollandse begrippen zijn de Amerikanen op dit gebied achterlijk maar 't is hier normaal.

De Nederlandse emigrant krijgt echter de eerste dagen zoveel te verwerken; dat hij niet dieper kan ingaan op kleine bijzonderheden. Hij moet zich binnen veertien dagen melden bij het Nederlandse Consulaat in Los Angeles, dan een social security card aanvragen bij het

WAT DE GEMIDDELDE TYPISTE PRESTEERT

	Per dag voeren de ogen ca. 30.000 controlebewegingen uit
	Per dag maakt zij ca. 5000 hoofdletters v.w. h. concept naar de schrijfmachine
	Per dag zit zij een aantal uren bij een afsland van 170 m.
	De ractie oog-herpaar handduur 3/10 seconde
	Per aanslag op een boek beweegt zij een gewicht van 350 gram
	Per dag is dit een gewicht van 23.000 kg.

Als je nauwelijks hiernaar kijkt komt de sollicitatieperiode; advertenties lezen, telefoonboek doorbladeren, consumenten en benodigdheden vragen enz. Dit is naar mijn mening wel de meest spannende en zenuwoplopende periode. Je ontdekt al direct dat je voor de technische beroepen twee onoverkomelijke hindernissen hebt n.l. Amerikaans Staatsburgerschap en hiërarchie van een bond. Verdere sollicitatie in deze richting is dan ook tijdverlies. Nog afgezien hiervan moet je voor de technische beroepen waarbij sprake is van directe handarbeid, eigen gereedschap hebben. In uw ogen zal het belachelijk zijn dat je met een gereedschapskist onder de arm naar de Amerikaanse bonden zijn machtig en worden door handige leiders geredd die ook stipt worden gehoord. Als emigrant kan je niet zonder meer lid worden van een bond. Daarvoor dien je ten minste 6 maanden gewerkt te hebben in de V.S. Ben je eenmaal lid van een bond, dan moet je minstens tweemaal per jaar op een vergadering komen; absent zijn wordt niet met een geldboete van \$ 2,50 gestraft en met een nog hoger bedrag voor een belangrijke vergadering. Hoe sterk de bonden ook zijn, de werkgevers zijn er tegen opgewassen. Enfin, de emigrant moet zijn broodwinning dan zoeken op ander terrein en meestal is dit dan of de administratieve sector of de „lagere“ baantjes zoals bodenwasser, krantenbezorger, hulpje bij een kleine baas, sjouwer, schoonmaker enz. Vooral voor hen die met een gezin emigreren is dit moeilijk. Kinderbijslag

kent men hier niet, evenmin jeugdloos. Het uurtloon is voor iedere job en voor iedere leeftijd vast, alleen dat een vrijgezel vergeleken bij een huisvader minder in handen krijgt omdat hij meer belasting moet betalen. Daar tegenover staat weer dat een huisvader een veel meer moet uitgeven dan een vrijgezel. Zeer speciaal de eerste twee, drie maanden is het voor een gezin huilen met de pet op.

Niets dan ellende, ja niets dan ellende en spoedig komt 's nachts als je ligt te woelen in je bed, onmerkbaar en onafweerbaar het monster dat al lang op je geloerd heeft, het HEIMWEDE! Voor ieder afzonderlijk is deze strijd verschillend, de mannen hebben er vrijwel geen last van, maar des te meer de huisvrouw. Onlangs zaten wij bij een Hollands gezin, dat al twee jaar in Amerika zit, TV te kijken. Toevallig zagen we Benny Goodman en zijn orkest in Blokker (Nederland). Onze gastvrouw hullede tranen met tuiten en onze gastheer was doodsstil. Alle programma's waar ook maar een glimp van Nederland wordt opgevangen, worden greutig gezien en bejubeld. Nederland heeft een onzichtbare kracht, ik zou haast zeggen magische kracht op zijn emigranten. 't Is raar, maar waar.

Maar nu, voor de vrijgezel of voor een jong echtpaar is de zaak weer anders. Als je eenmaal een job hebt is het leed geleden, want dan heb je meer dan genoeg om van te leven. Na een maand werken kan je al een wagen aanschaffen; dat is de verlossing. Geen bus meer en niet meer lopen om de bus te pakken. In Amerika wordt alles op afbetaling gekocht en dit systeem wordt zelfs in de hand gewerkt. Een emigrant kan evenwel alleen dan iets op afbetaling kopen wanneer zijn sponsor of zijn werkgever of een kapitaalrijke vriend mede garant staat voor de afbetaling. Heb je eenmaal een bepaald artikel op afbetaling dan is je "credit established", maar de duur van de afbetaling moet niet korter zijn dan een jaar. Je krijgt dan van de zaak waar je het artikel koopt een z.g. credit card, dat is een soort aanbevelingsbrief, waarmee je elders iets wat je eens dringend nodig mocht hebben, zonder moeite op verloon van deze brief, op afbetaling kunt krijgen. Zo kun je o.a. in geval van nood geld lenen van de bank, bijvoorbeeld bij doktersrekening, grote onvoorziene uitgaven.

Koop je bij voorbeeld een auto dan doe je verstandig (wanneer hij duurder is dan \$ 200.—) om \$ 25 à 50 down te betalen en de rest in paymenten, die je over minstens één jaar uitstrijft, dan is je credit gevestigd en stabiel voor noodgevallen. Zo kan ik als ik wil op verloon van een credit card direct geld krijgen van de bank om naar Holland te gaan en terug en dan in paymenten terugbetalen. Dit is het beroemde "Pay Now, Pay Later" waar de Amerikanen nogal de draak mee steken. Dit is natuurlijk een verkeerde toepassing van je credit card, want het is zuiver schulden maken. Geachte lezers, ik hoop dat dit artikelte voorlopig genoeg is en hoop spoedig weer eens iets over Amerika te schrijven. Let wel, met Amerika bedoel ik zuid-California, want in de andere staten heersen weer andere toestanden waar ik nagenoeg niets van af weet.

A. A. van Zutphen.

Derschil van maatstaf

Het viel me onlangs in enkele gesprekken op, hoe verschillend maatstaf meten, al naar wat er aan de orde is.

Als iemand eens een verstandige opmerking over iets heeft gemaakt, dan zegt men vaak: hij kan toch veel eens zien zijn. Zeg je echter een keer een erg domheid, dan luidt het oordeel direct: o, die man is een echte domoor.

Als je twee lieden hebt, die beiden nogal wat wagen, dan hangt het van hun resultaat af, hoe dat wagen wordt beoordeeld. Heeft de waaghads succes, dan vindt men hem een man met ondernemingsgeest. Heeft hij pech, dan noemen ze hem een avonturier, waar je mee uit moet kijken.

Zo wordt een veldaad, die de één en ander bewijst, al spoedig vergeeten. Maar als je iemand iets belooft, dan vergeet men die belofte nooit.

Ja, wat springen wij mensen toch slag op slag naar en roekeloos met elkaar om. Zouden we in vele gevallen niet al te gauw klaar zijn met ons oordeel over elkaar? Wat weten we eigenlijk van elkaander?

Daar zit aan deze zaak nog een typische kant. Als we het over die ander hebben, ons vermoeden en daarmee meestal tegelijk ook ons oordeel over hem of haar zeggen, dan geven we toch tegelijk onszelf een beetje bloot, vindt u ook niet? De manier waarop je over de ander praat is je eigen manier, iets van jezelf.

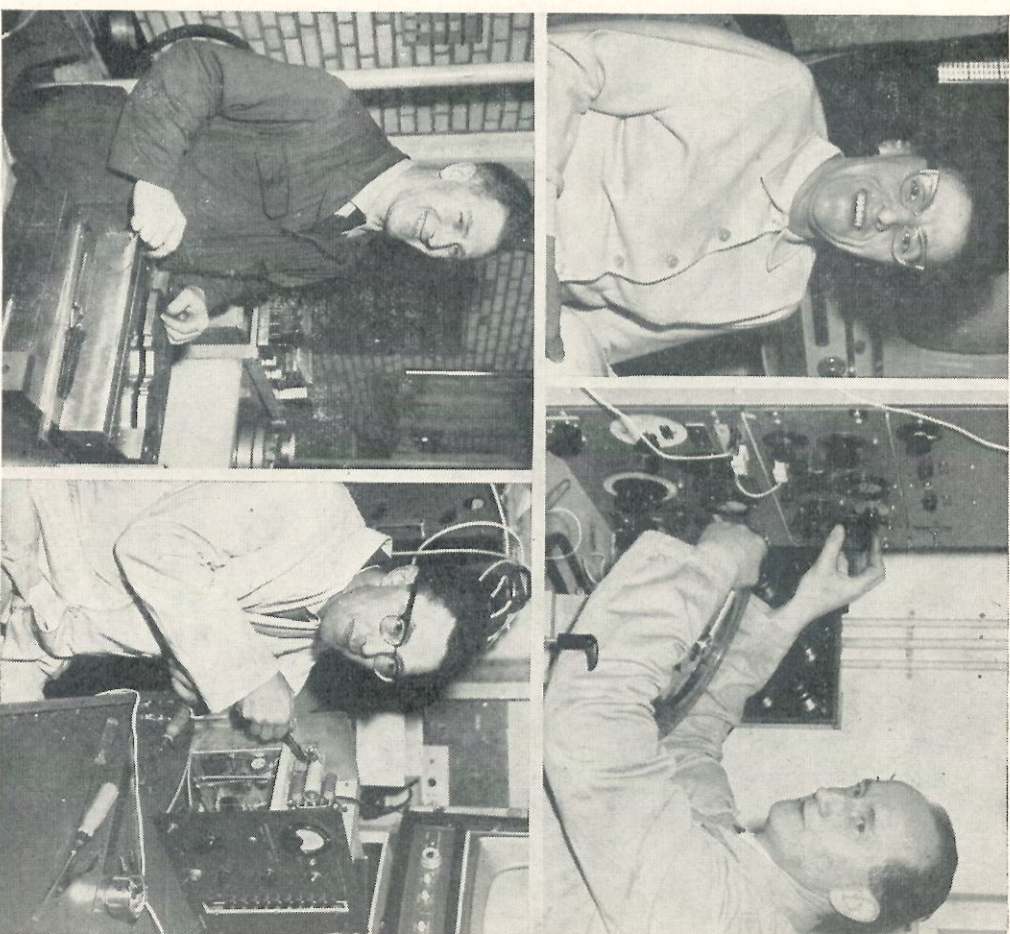
Ik heb eens ergens gelezen, dat je moeilijk een mens kunt leren kennen uit de mening van anderen over hem, zelfs moeilijk uit de mening die hij over zich zelf heeft, maar, als je goed oplet, nog het meest uit de mening die hij over anderen te kennen geeft. Want dan is hij op zo'n ogenblik eventjes helemaal zichzelf.

Er zit iets tragisch en iets komisch in iemand, die een ander door zijn gesprek in 'n ongunstig daglicht stelt; dat kan althans vaak zo zijn. Hij denkt daarmee die ander naar beneden te drukken en heeft niet in de gaten dat hij zichzelf op dat moment in een onaanvaardbaar beeld vertoont. Dat is komisch, maar het is een beetje tragisch tegelijk. Er wordt op zo'n ogenblik niets gebouwd, alleen een beetje afgebrooken: in die ander en dan zich zelf.

Leden we ons herinneren, wat meneer Leo om het slot van zijn jaarverle op 30 december 1959 ons zei!

Scheurer.

JUBILARISSEN

Van links boven naar rechts onder: mej. M. C. van Duin, Kostprijzadministratie, 10 jaar in onze dienst op 1 februari 1960; J. G. Krutbos, Truano Utrecht, J. Oudshoorn, Gereedschappmakerij en J. C. van Hoerwijk. Technische Dienst Rotterdam, allen 12½ jaar in dienst van Van der Heem N.V. op donderdag 4 februari. Onze hartelijke gelukwensen en een prettige viering toegewent.

HET UUR U, thriller van Agatha Christie

De koninklijke Rederijkerskamer „Intert Amicos“ uit Dordrecht zal op vrijdag 12 februari a.s. in ons Ontspanningsgebouw het toneelstuk Het uur „U“ voor ons opvoeren.

Enkele jaren geleden trad Inter Amicos ook voor ons op en met groot succes. Dit succes is deze keer ook verzekerd, want zij voeren op „Het uur „U“, oorspronkelijke titel Towards Zero, geschreven door Agatha Christie, wier naam garant is voor spanning van de goede soort op het juiste moment.

„Het Uur „U“ — het „Uur van de Aanval“!

Wat is het werkelijke begin van een moord? Is hij soms niet het begin, maar juist het einde van een geschiedenis, die jaren en jaren te voren reeds is begonnen?

Het uur „U“, het moment van de „Aanval“ is dat bepaalde ogenblik, waarvoor alle betrokkenen door allerlei oorzaken en omstandigheden samengebracht worden en waarin plotseling — hups —

alles over de kop gaat en de leerting wordt geworpen!

Agatha Christie leidt ons naar het uur „U“ zoals alleen een schrijfster van haar formaat ons kan leiden, n.l. onder een adembenemende steeds sterker toenemende spanning.

Dit is een thriller van formaat. Reserveert u deze avond alvast? De kaartverkoop zullen wij nader aankondigen.

DANSAVOND

Vorige week vrijdag beleefden we aan de Maanweg onze tweede dansavond.

Er zal wel een oorzaak voor geweest zijn, dat de opkomst geringer was dan vorig jaar november, al is het moeilijk precies te zeggen wat de reden is.

Het viel op dat Les Amis artistiques beslist niet feilloos speelden en ook dat de balleder te weinig organiseerde; het publiek was dan ook minder enthousiast dan de vorige maal, maar heeft zich ongetwijfeld toch wel geamuseerd.